

I Sekretarz KW PZPR zwiedził osiedla mieszkaniowe

Wczoraj, członkowie Sekretariatu KW PZPR w Poznaniu na czele z I sekretarzem Janem Szydłakiem, dokonali przeglądu domu mieszkalnego (blok 62) na osiedlu „Grunwald I”.

Budynek ten został objęty akcją „jakość i kompleksowość”. Toteż załoga Poznańskiego Przedsiębiorstwa Budowlanego nr 2 dołożyła starań, by oddać go do użytku bez żadnych usterek. Również jego otoczenie doczekało się uporządkowania jeszcze przed wprowadzeniem lokatorów.

W przeglądzie pierwszego do mu mieszkalnego, którego jakość zaskarżyła na wysoką ocenę, brali również udział: wiceprzewodniczący Prezydium RN m. Poznania mgr Dionizy Balasiewicz, przedstawiciele władz miejskich, Dyrekcji Budowy Osiedli Robotniczych oraz PPB nr 2.

Podczas zwiedzania domu wykonawca przedstawił I sekretarzowi KW PZPR, Janowi Szydłakowi, list gwarancyjny, w którym stwierdza się, że blok 62 wykonany jest bez błędów, a w razie powstania usterek w czasie użytkowania wykonawca zobowiązuje się usunąć je w ciągu trzech dni.

Członkowie Sekretariatu KW PZPR zwiedzili także jeden z bloków na osiedlu Dębiec, który oddany zostanie do użytku jeszcze w tym miesiącu. (an)

Nowe propozycje w sprawie rokowań rozbrojeniowych

Przemówieniami delegatów ZSRR i USA rozpoczęła się w środę po południu dyskusja rozbrojeniowa w komisji politycznej Zgromadzenia Ogólnego NZ.

Pierwszym mówcą w debacie nad sprawą powszechnego i całkowitego rozbrojenia, która jest najważniejszym punktem

Sztandar przechodni dla przodujących

Poznańskie Centrali Materiałów Budowlanych za zdobycie w kolejnych trzech kwartałach I miejsca w kraju we współzawodnictwie pracy o tytuł przodującej woj. centrali, został przyznany sztandar przechodni Ministra Budownictwa, oraz Zarządu Gł. Zw. Prac. Bud. i Przem. Mat. Bud. Uroczystość przekazania sztandaru odbędzie się w sobotę. (hwl)

Na konferencję i na wystawę

Z inicjatywy Komitetu Wojewódzkiego PZPR oraz Wojewódzkiej Rady Postępu Technicznego odbędzie się w piątek o godz. 10 w sali Zw. Zaw. Budownictwa w Poznaniu ul. Szkolna 1 konferencja, której tematem będzie praca Klubów Techniki i Racjonalizacji naszego województwa. Na konferencję zaproszeni są naczelnicy inżynierowie zakładów i przewodniczący KTR. Uczestnicy konferencji zwiedzą również Woj. Wystawę Postępu Technicznego w Przemśle Meblarskim. (hwl)

Strajk studentów we Francji

Strajk studentów francuskich, jaki się odbył w środę na terenie Francji stwierdza — agencja France Presse „był prawie 100-procentowy” i objął najważniejsze uniwersytety Francji. Organizatorem tego strajku były związki profesorów szkół wyższych wspólnie z unią narodową studentów Francji. Strajk proklamowany został jako wyraz protestu przeciwko zamachowi bombowemu na ul. w Paryżu skierowanemu przeciw profesorowi Sorboni Rogerowi Godement, jak również przeciw kampanii listów z pogrózkami, jakie ultra sowska „organizacja armii podziemnej” (OAS) wysłała do wielu profesorów wyższych uczelni. (PAP)

Rok XVII
Wydanie A'

Poznań
czwartek, 16 listopada 1961

Cena 50 gr
Nr 271 (5532)

Plan 5-letni - planem rozwoju

Z obrad V sesji Wojewódzkiej Rady Narodowej

Bardzo zasadnicza problematyka złożyła się na program V, dwudniowej sesji Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu. Radnym przedłożono do uchwalenia — po dyskusji w komisjach WRN — projekt planu 5-letniego dla Wielkopolski oraz projekt planu i budżetu województwa na rok 1962.

Obrady prowadził stały przewodniczący sesji radny Arkadiusz Marciniak. Na wstępie stały sekretarz — radna Anna Brelińska przedstawiła zebra-

nym stopień realizacji uprzednio powziętych przez WRN uchwał.

WZROST RANGI
POZNAŃSKIEGO

Zasadniczym punktem wczorajszych obrad był referat przewodniczącego Prezydium WRN — Franciszka Szczerbala „Kierunki działania Wojewódzkiej i terenowych rad narodowych na tle zadań planu 5-letniego woj. poznańskiego na lata 1961/5 oraz planu i budżetu na rok 1962”. Z braku miejsca dane, dotyczące zwłaszcza wielkopolskiej 5-latk; w najbliższym czasie do problematyki tej powrócimy.

Na wstępie przewodniczący Fr. Szczerba stwierdził, iż w projekcie pięcioletniego wojewódzkiego starano się zawrzeć postulaty, sformułowane w Programie Wyborczym Wojewódzkiego Komitetu Frontu Jedności Narodu oraz wysunięte przez ludność w okresie przedwyborczym.

Obecny plan 5-letni jest czwartym z kolei planem wieloletnim i różni się dość znacznie od uchwalanych poprzednio: 1. obecna 5-latka stanowi I etap planu perspektywicznego (do r. 1980) dla Wielkopolski, a każdy plan roczny wynikać będzie z planu pięcioletniego; 2. obecny plan jest w pełni planem kompleksowym, bowiem obejmuje — po raz pierwszy — całość gospodarki narodowej na naszym terenie; 3. nasz obecny plan 5-letni jest w pełni planem regionalnym, przy czym przy jego opracowywaniu uwzględniono powiązania z sąsiednimi; 4. obecna 5-latka w większym stopniu, niż poprzednia, uwzględnia zaangażowanie — obok środków państwowych — środków społecznych (SFBS, SFOS, fundusze gromadzkie, FRN itp.).

Po zwięzłym omówieniu wyników realizacji poprzedniego planu pięcioletniego (lata 1956—1960) i naświetleniu pewnych ujemnych zjawisk, występujących w tym okresie — Franciszek Szczerba zreferował podstawowe kierunki rozwoju województwa w latach 1961/5. Przedstawiając je one następująco:

- 1 Dalszy rozwój sił wytwórczych w kierunkach, zapoczątkowanych w okresach poprzednich planów wieloletnich, poprzez rozbudowanie potencjału przemysłowego i rozwój bazy produkcyjnej rolnictwa;
- 2 Dalszy etap przebudowy struktury ekonomicznej regionu, poprzez silniejsze tempo rozwoju przemysłowego, zwłaszcza bazy surowcowo-energetycznej;
- 3 Zmniejszenie dysproporcji w poziomie zagospodarowania poszczególnych rejonów województwa;
- 4 Systematyczne poprawianie warunków bytowych ludności;
- 5 Wzrost rangi województwa w gospodarce ogólnonarodowej.

NAKLADY W 5-LATCE
— 34 MLD. ZŁ

Szczególnie intensywnie rozwijać się będą w okresie obecnego planu 5-letniego górnictwo i energetyka oraz przemysł budowy maszyn, metalowy i chemiczny. Globalna wartość produkcji przemysłu województwa w roku

1965 — w porównaniu z rokiem 1960 — ma być o 50,7 proc. większa. Rozbudowa rejonu Konin-Turek, wchodzącego w skład okręgu przemysłowego Konin — Łęczyca — Włocławek — Inowrocław pozwoli Wielkopolsce zwiększyć udział w tworzeniu dochodu narodowego. Poznańskie, po okresie realizacji obecnej 5-latki, zajmie w kraju jedno z czołowych miejsc nie tylko w produkcji rolnej lecz także przemysłowej.

Rolnictwo wielkopolskie staje się przed niesłychanie ważnym (Dokończenie na str. 2)

Ekwador za współpracą z wszystkimi krajami

Prezydent Ekwadoru Carlos Julio Arosemena w wywiadzie udzielonym korespondentowi ukazańskiemu w Caracas (Wenezuela) dziennika „Universal” oświadczył:

„Będziemy bronić zasad nieingerencji i swobodnego samookreślenia narodów, tzn. prawa każdego kraju do wybrania takiego systemu rządów, jaki zechce”.

Arosemena powiedział, że Ekwador „jako kraj wolny i suwerenny broni swego prawa do utrzymywania stosunków handlowych z każdym krajem, który proponuje korzystne warunki”.

PAP

Morderca Lumumbę odmawia wyjaśnień

Belgijski kapitan Gat, którego nazwisko wymienione jest w sprawozdaniu komisji ONZ jako współwinnego zamordowania Lumumbę, znajduje się obecnie w okręgu Antwerpii. Gat powrócił do Belgii bezpośrednio po zamordowaniu Lumumbę. Odmawia on złożenia jakichkolwiek deklaracji.

Hitlerowcy w rządzie Adenauera

Ostatnie wybory do Bundestagu oraz utworzenie nowego rządu z kanclerzem Adenauerem na czele, nie zmieniły niczego, jak to było zresztą do przewidzenia, w polityce Niemieckiej Republiki Federalnej. Do głosu dochodzą stale elementy hitlerowskie. Wystarczyłby jeden tylko dowód — wymiar sprawiedliwości „ho noruje” listy gończe, jak to miało miejsce z aresztowaniem jęgo słowiańskiego bohatera ruchu oporu przebywającego służbowo w Niemczech, Lazo Vracarica. Ale dowodów takich jest więcej: 8 listopada br. Bundestag zaprzysiężył nowego pełnomocnika dla spraw Bundeswehry, hitlerowskiego wiceadmirala Hellmutha Heye. W okresie II wojny światowej Heye był dowódcą pancernika „Admiral Hipper” i brał udział w inwazji na Norwegię. Za kampanię norweską Hellmuth Heye odznaczony został odznaką przez Hitlera Krzyżem Rycerskim. Przed laty Hellmuth Heye złożył przysięgę na wierność Hitlerowi. Dziś zaprzysiężony został przez Bundestag.

Wykwalifikowani pracownicy wzmocnią prezydium PRN

Realizacja uchwał VIII Plenum KC PZPR

14 bm. odbyło się w Urzędzie Rady Ministrów pod przewodnictwem wiceprezesa Rady Ministrów Zenona Nowaka kolejne posiedzenie Komisji Rady Ministrów do spraw prezydium rad narodowych, poświęcone realizacji uchwały VIII Plenum KC PZPR o podstawowych kierunkach dalszego rozwoju działalności rad narodowych.

W toku dyskusji wskazywano na potrzebę zmniejszenia liczby komórek organizacyjnych w wydziałach, ścisłego zgraniczenia zakresu działania wydziałów szczebla wojewódzkiego i powiatowego, decentralizacji zadań, rozgraniczenia zakresu

działania, niedopuszczającego do dublowania czynności między wydziałami a zjednoczeniami terenowymi.

W uproszczeniu struktury organizacyjnej i zakresu działania wydziałów kryją się po ważne możliwości wygospodarowania etatów szczególnie na szczeblu wojewódzkim.

Z wypowiedzi przewodniczących prezydium WRN wynika, że już obecnie zarysowuje się możliwość przesunięcia około 2.700 etatów z wydziałów Prez. WRN do powiatów.

W dyskusji wskazywano również na możliwość wygospodarowania części etatów w drodze łączenia wydziałów oraz zniesienia niektórych powiatów jak również dalszego ulepszenia pracy rad.

Przesunięcie obecnie ustalonej liczby etatów do prezydium PRN wraz z odpowiednim funduszem płac stworzy możliwość poważnego wzmocnienia prezydium powiatowych rad narodowych zarówno wykwalifikowanymi pracownikami prezydium WRN, którzy przejdą do pracy w prezydium PRN, jak i przyjęcia w powiatach nowych pracowników o odpowiednich kwalifikacjach. (PAP)

Narada w Taszkencie

W stolicy Uzbekistanu — Taszkencie, rozpoczęła się narada pracowników rolnictwa Republiki Azji Środkowej, Azerbejdżanu i południowych okręgów Kazachstanu. W naradzie uczestniczy pierwszy sekretarz KC KPZR, premier ZSRR — Nikita Chruszczow. Tematem konferencji jest zwiększenie produkcji bawełny i innych artykułów rolnych.

W grudniu sesja ŚRP

Sekretariat Szwedzkiego Komitetu Obrony Pokoju zawiadamia, że w dniach 16—20 grudnia odbędzie się w Sztokholmie sesja Światowej Rady Pokoju.

L. Breżniew w Sudanie

Na zaproszenie przewodniczącego Najwyższej Rady Sił Zbrojnych, premiera Republiki Sudanu — generała Ibrahima Abbuda przybył 15 bm. do Chartumu z wizytą oficjalną przewodniczący Prezydium Rady Najwyższej ZSRR — Leonid Breżniew.

Winogrodów u de Gaulle'a

Prezydent de Gaulle przyjął w środę ambasadora ZSRR we Francji S. Winogrodowa. Rozmowa trwała przeszło pół godziny.

Narada młodych pracowników nauki

15 bm. zakończyła się w Warszawie krajowa narada młodych pracowników nauki, zorganizowana z inicjatywy komitetu centralnego ZMS. Ponad 100 przedstawicieli pomocniczej kadry naukowej wyższych uczelni szeroko omówiło rolę i miejsce asystentów i adiunktów w wypełnianiu przez szkolnictwo wyższe jego podstawowych zadań. Przedyskutowano więc drogi własne go rozwoju jako pracowników naukowych, udziału w prowadzonych przez uczelnie pracach badawczych oraz kształceniu i wychowywaniu studentów. (PAP)

Odpowiedź rządu PRL na notę Jugosławii

W związku z aresztowaniem przez władze Niemieckiej Republiki Federalnej obywatela jugosłowiańskiego Lazo Vracarica za jego udział w ruchu oporu przeciw okupantom hitlerowskim, sekretariat stanu do spraw zagranicznych FLRJ wystosował notę do rządów państw, które były uczestnikami mi koalicji antyhitlerowskiej, w tym do rządu PRL.

W związku z tym w dniu wczorajszym ministerstwo spraw zagranicznych PRL przekazało ambasadzie FLRJ w Warszawie notę stwierdzającą m. in.:

„Bezpříkladny fakt aresztowania w Niemieckiej Republice Federalnej obywatela jugosłowiańskiego Lazo Vracarica wywołuje głębokie oburzenie w polskiej opinii publicznej.

Postępowanie władz NRF w stosunku do Lazo Vracarica jest jeszcze jednym dowodem odradzania się w Niemczech zachodnich odwetowych sił, przeciwko którym walczyły w latach drugiej wojny światowej państwa sojusznice.

Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej uważa za konieczne podkreślić, że wydarzenia polityczne w NRF dowodzą, iż konieczne jest jak najrychlejsze uregulowanie problemu niemieckiego na zasadach odpowiadających potrzebom pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego. (PAP)

Pierwsza w Polsce poradnia przedślubna

W Warszawie, w siedzibie Towarzystwa Świadomego Macierzyństwa, otwarta została 15 bm. pierwsza w Polsce poradnia przedślubna. Przyjmuje w niej psycholog oraz dwaj lekarze specjaliści — androlog i ginekolog.

Lekarze ci udzielają będą różnego rodzaju porad i wskazówek, dotyczących problemów życia rodzinnego osobom mającym wstąpić w związek małżeński. Na miejscu będzie można również przeprowadzić odpowiednie badania czy analizy lekarskie.

Poradnia zajmować się będzie także udzielaniem porad w trudnościach pojęcia małżeńskiego, rodzinnego, wychowaniu dzieci itp., a także leczeniem różnego rodzaju schorzeń. Do poradni można się zwracać również drogą korespondencyjną, kierując listy na adres: Towarzystwo Świadomego Macierzyństwa, Warszawa, ul. Karowa 31.

Opierając się na doświadczeniach placówki warszawskiej, TSM zamierza zorganizować podobne poradnie także w innych miastach. (PAP)

Nauczycielom

İlekróć słyszę: „nauczyciel”, moja wdzięczna myśl biegnie do małego pokoiku, gdzie na III piętrze, gdzie przed wieloma laty siedziałas pochylona nad zeszytami, Nauczycielko moja! — Oczy Twoje, pod grubymi szklami okularów, czasem rozświetlone, wychwytywały jakiś pocieszny błęd — czasem chmurzyły się. A kiedy oddawałaś nam prace klasowe z lekkim uśmiechem, wiedziałymy, że udało się, że Mickiewicz naprawdę był takim, jakim go opisywałyśmy. Gorzej, gdy marszczyłaś groźnie czoło i mówiłaś: „No, byłoby dobrze, gdyby to chodziło o Sienkiewicza a nie o Prusa i gdybyśmy omawiali „Hanke” a nie „Sierocą dole...” i dodawałaś kiwając głową: „Dziecko, czy tobie czasem nie jest źle?”

A nam wtedy było źle. Bardzo źle. Czuliśmy wyrzuty sumienia aż na płącących policzkach — i jak wybawienia czekałyśmy na dzwonek obwieszczenia koniec lekcji. Lecz po lekcji podchodziłaś jakby nieśmiało i dotykając ramienia pytałaś: „A może masz trudności, może wylumacz ci to czy owo?” Czuliśmy wdzięczność, że ofiarowujesz nam nie tylko zasób swych wiadomości, ale i serce oraz troskę. Jak lekko wtedy, gdy się ma czternaście lat odrzucić wyciągniętą dłoń... Jak beztrudno można rzucić: „Rozumiem wszystko, nie mam żadnych trudności!”

Dzwonek na korytarzu szkolnym rozdzielał nas, biegnący na boisko zalane słońcem lub wyblone śniegiem, wracaliśmy do domów pełne beztrudności i radości, jaka jest udziałem tego wieku. Lecz Ty, Nauczycielko moja, wracałaś do swego pokoiku, gdzie nadal przebywałaś z nami przez nasze zeszyty, w których czerwonym ołówkiem znaczyłaś nasze błędy i nagradzałaś dobrą pracę.

A gdy opuszczaliśmy szkołę, żegnając Cię bukietem kwiatów i uśmiechami, wchodziłyśmy w nowe życie, Ty powracałaś do klasy. Tam znów czekała na Ciebie 30 dziewcząt, które z zapartymi oddechami wysłuchiwały Twojej recytacji: „Młodości! podaj mi skrzydła...” Pamiętam, jak stałaś na środku klasy, siwa, drobna, wyciągając ku nam ręce, jakby prosząc abyśmy naszą młodość i siły wprzęgli w Twoje pragnienia i zamiary.

Uczyłaś nas miłości do ludzi wszystkich ras, wykazywałaś równość ich i wspólnotę, uczyłaś nas szlachetności i umiłowania pokoju.

Podczas okupacji wcielałaś w czyn swoje zasady i poglądy, w suterrenach uczyłaś polskie dzieci i chowając pod zniszczonym płaszczem dzieła polskich autorów, przemyciałaś się drobna i siwutka między niemieckimi mundurami.

Dzisiaj już Ciebie nie ma wśród nas. Ale w dawnych Twoich uczennicach żyje pamięć o Tobie, Nauczycielko Nasza! I oddaję Ci hołd serdeczny, ilekróć przeglądając lekcje moich dzieci, bo przecież istniejesz nadal w pracy i wysiłku tych, którzy po Tobie weszli do klas. Obojętnie, jak się nazywasz Ty, która piszesz na tablicy „Ola i Ala” i który słuchasz, może po raz setny streszczenia „Sierocy dole”.

Jesteś nauczycielką czy nauczycielem, który obecnie staje przed nową gromadką dzieci, a dzieci będą się zmieniać, ale Ty wciąż będziesz stał przed nimi... Za Tobą zawsze jest tablica. Otwierasz dzieciom okno na świat, przez które ukazujesz im piękno naszego kraju ojczystego, bezkres kosmosu i osiągnięcia ludzkich rąk. Ty historię odbywasz z nimi podróż w przeszłość i geografii prowadzisz je przez świat.

I wspominając Ciebie, moja Nauczycielko, serdeczna myśl moja zwraca również do Nauczycieli moich dzieci. Oddałam je w Wasze dobre, troskliwe ręce i będę się starała, aby ucześniej niż ja to rozumiałam pojęty, że za Wasz trud i oddanie — nie tylko Wam dziękować ale i kochać trzeba.

URSZULA LAUSCHOWA

„Miłościwa osobo — dopomóż biednemu“

— „Wróciłem z więzienia, jestem bez grosza” — prosił. Prowadził kiosk, prócz tego żona handlowała. Żyli oboje całkiem znośnie. Ale on zaprzagnął zbudować sobie domek i zaczął... żebrac.

Na trasie kolejowej Poznań—Ostrów, inny żebrak, wędrując po omacku w wagonie pulmanowskim, prosił pokornie o jałmużnę. Robił tak już wiele razy. Litościwi podróżni sypali w jego czapkę ziółki. Zdarzyło się, że nie dosłyszał wezwania konduktora do odjazdu pociągu. „Ociemniały” żebrak wnet pomknął galopem do drzwi wagonu i zresztą wyskoczył na peron. Albo, kobiecina — starsza, postawna — puka do drzwi mieszkań i prosi o kawałek chleba „dla głodnych maleństw”. Spójrzy krytycznie na skwapliwie wręczaną kromkę i zażąda pieniędzy.

Są różni żebracy — okolicznościowi od odpustów, od imprez targowych, od stacji kolejowych — cwani, żerujący na naiwności ludzkiej, którzy za nic nie chcą zrezygnować z uprawianego skutecznego procederu. Ci notoryczni żebracy, których nie zapędzi się ani do roboty — gdy mogą pracować, ani do zakładu dla upośledzonych, wolą łatwy chleb i wódcę. Ileż to razy zakłady opiekuńcze podległe Wydziałowi Zdrowia i Opieki Społecznej notowały fakty ucieczek. Bo przymusu żadnego jak dotąd nie ma. Chce ktoś odejść z zakładu, to zabiera swoje manatki (czasem nie tylko swoje) i rusza w świat, gna go jakaś żyłka wólcogowska. W Owińskim Zakładzie był taki żebrak, co balią przepłynął rzeczkę, byleby dalej od przyzwoitego dachu nad głową. Jest tych domów opiekuńczych w naszym województwie niemało. Ogółem 33, o różnym profilu opieki społecznej. Dla inwalidów, bezdomnych, nieuleczalnie chorych itp. Obecnie ma powstać nowy zakład odwykowy, dla nałogowych alkoholików w pow. gostyńskim na 100 łóżek. Zakłady te rozbudowuje się kosztem wysokich nakładów finansowych państwa. Jest w nich ciepło, sucho, jasno i czysto. Istnieje tam również opieka lekarska. Dlaczego, jednak, żebracy uciekają?

Przyczyna tkwi nie tylko w wynaturzeniu pewnej grupy ludzi, którzy wolą jak się rzekło, wólcogostwo i łatwy zysk. Są przecież tacy, którym opieka jest naprawdę potrzebna,

lecz nie mają zaufania do zakładów tego typu, lub nie potrafią znaleźć drogi do tych placówek.

Korzenie oporów psychicznych leżą w czasie odległym, przedwojennym. Bo jeśli obecnie problem żebractwa, wólcogostwa jest zjawiskiem marginesowym, likwidowanym przez olbrzymie dotacje państwowe, to w tamtym okresie żebractwo wypływało z samych podstaw ustroju, wiązało się z jego skutkami i nędzą mas, bezrobociem, kryzysami i samo w sobie stanowiło zjawisko społeczno-ekonomiczne.

Niewiele w tej sytuacji mogły pomóc nieliczne przytulki dla ubogich. Wręcz przeciwnie, odstraszały one swoją skrajną nędzą. Przytulki znikły razem z tamtą epoką, ale pozostały urazy wobec instytucji tego pokroju. Przetwarzały opory, mimo że dzisiaj domy opiekuńcze zapewniają skromne, lecz dostatek warunki bytowania.

Na podstawie rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej (sprzed 7 lat) żebracy są zatrzymywani przez organa MO. Procedura jest prosta. Po badaniu lekarskim zatrzymanego kieruje się albo do pracy, albo do wydziałów opieki społecznej, które ustalają z kolei czy wystarczy udzielenie zapomogi (w przypadku gdy upośledzony ma opiekę w domu), czy też konieczne jest skierowanie do zakładu. Dotąd nie było wypadku, by zatrzymany żebrak nie znalazł miejsca w zakładzie.

A jednak istnieją tu pewne problemy. Po pierwsze — zakłady, o których mowa, nie są — zgodnie z regulaminem — zamknięte. Pensjonariusze mogą je w każdej chwili opuścić. Po drugie — dotychczas nie ma ustawy, która by regulowała ostatecznie zakaz żebractwa i wólcogostwa. Są natomiast rozporządzenia typu administracyjnego, które nie mają w pełni mocy prawnej. Milicja może np. zatrzymać żebraka lub wólcogę i skierować do biura zatrudnienia, czy do dyspozycji opieki społecznej — i nic więcej.

Opiekunowie ze swej strony mogą drogą wychowawczą, odpowiednimi warunkami bytowymi nakłonić żebraka do pozostania w zakładzie — i na tym koniec.

Wnioski są jasne: dla likwidacji omawianego zjawiska potrzebne jest uregulowanie prawne zakazu żebractwa i podjęcie ustawy o zakładach zamkniętych, głównie dla dobra żebraków i całego społeczeństwa.

Z. JAN.

Przed metą roku gastronomicznego

Zbożne życzenia i rzeczywistość

Leży przede mną gruba księga receptur i technologii sporządzania posiłków, wydana swego czasu przez jedną z agend Ministerstwa Handlu Wewnętrznego dla jadalni i stołówek. Czegoż w tej księdze nie ma? Dziesiątki rodzajów zup, dań, przekaś, potraw mięsnych, rybnych, jarskich, przekąsek i zakąsek.

A wszystko wymierzone do najdrobniejszych szczegółów: (Ile dana potrawa ma ważyć w stanie gotowym? W jakich naczyniach i z jakich składników ma być sporządzona? Ile i jakich wymaga dodatków smakowych?). Wszystko podane w sposób tak jasny i zrozumiały, iż jakiegokolwiek pomyłki kucharzy wydają się być wykluczone. Dania powinny być kaloryczne i smaczne. Tym bardziej w anno 1961 — roku gastronomii.

Tymczasem...

Narzekania na jakość gastronomicznych potraw jak były powszechne tak są nadal. Owszem, konsumenci stwierdzają znaczną poprawę wyglądu lokali, estetyki zastaw stołowych i kultury obsługi, lecz sama „treść” nadal pozostawia wiele do życzenia.

A może konsumenci psoczą dla samej tylko zasady? Może poprawa jest, a oni nie chcą lub nie mogą jej uznać?

Czy proporcjonalna poprawa?

Oddajmy więc głos fachowcom z PIH-u. Oni dysponują wzorcami i laboratoriami; oni kontrolują gastronomię od wielu lat i mogą orzec w sposób bezstronny: poprawiła się jakość posiłków w roku gastronomicznym czy nie?

W I półroczu br. kontrolerzy PIH-u wypróbowały 2.463 dań i napojów gastronomicznych. 46,3 proc. próbowanych posiłków otrzymało ocenę dobrą (w ub. r. — 44 proc.), 30,5 proc. — ocenę dostateczną (w ub. r. — 28 proc.) a reszta — 23,2 proc. — ocenę niedostateczną (w ub. r. 28 — proc.).

Tak więc w roku gastronomicznym notujemy także pewną poprawę jakości posiłków. Lecz tempo tej poprawy jest

proporcjonalne do ilości czasu i środków jakie w tym roku poświęcono uzdrowieniu gastronomii? Zwiększenie się tylko o 2,3 proc. ocen dobrych, o 2,3 proc. ocen dostatecznych i istnienie nadal 23,2 proc. ocen niedostatecznych do optymizmu bynajmniej nie upoważnia. Przeciwnie, każe przypuszczać, iż w gastronomii istnieją jakieś wady strukturalne nakładające ce personelu do omijania apeli społeczeństwa i władz, do nieprzestrzegania zasad racjonalnego żywienia i recepturalnych przepisów.

Zródła niedomagań

Przypuszczenia te znajdują potwierdzenie w analizie „źródeł gastronomicznych niedomagań” jaką przeprowadził na łamach „Życia Gospodarczego” (24. X. 1961) ekonomista — Grzegorz Pisarski.

Wymieńmy za nim niektóre z tych źródeł.

▲ Zakładów gastronomicznych w Polsce jest mało, nie ma między nimi żadnej konkurencji, nie potrzebują one bowiem zabiegać o klienta, który nie ma prawie żadnego wyboru. Musi się godzić na powolną obsługę, ograniczony asortyment dań, niską ich jakość, „okrojone” porcje, „naciągane” rachunki itp.

▲ A ponieważ zakładów gastronomicznych jest mało, wiele z nich pracuje na „maksymalnych” obrotach. Prowizyjny system wynagradzania personelu sprawia, że nie jest on zainteresowany w poprawianiu jakości potraw. Poprawa jakości nie może mieć bowiem wpływu na wzrost obrotów, a tym samym i na wzrost płac obsługi. Odwrotnie, niski poziom estetyki zakładu i kultury obsługi skłania klienta do opuszczenia lokalu zaraz po zaspokojeniu jako tako głodu, a obsłudze umożliwia zbyt dodatkowo wyprodukowanych niesmacznych i skąpych porcji.

▲ Podobne efekty przynosi wprowadzenie do jadłospisu dań z drogiej surowców. Nie mający wyboru klient i takie zje, obroty i płace są wyższe a nakład pracy — mniejszy. Z drugiej strony wzrostowi takich tendencji sprzyja aktualny układ marż preferujący właśnie surowce drogie. Przykładowo: marża na kotleciku schabowym wynosi około 2,60 zł a koszty jego sporządzenia (bez kosztów surowca) wynoszą 2,12 zł. Zakład osiąga więc tu zysk — pół złotego na kotleciku. Marża na porcji tak bardzo poszukiwanego piekarnika z mięsa wynosi 1,12 zł, a koszt ich sporządzenia 1,76 zł. Gdyby więc zakład chciał wyjść naprzeciw życzeniom konsumentów musiałby rychło ogłosić „plajtę”. Każda porcja to 0,64 zł straty.

Mogło być więcej efektów

A może pierożki są tu jakimś wyjątkiem? Przeprowadzone w swoim czasie badania około 200 potraw w różnych zakładach gastronomicznych wykazały, że rentownych było tylko 11 proc. zup i 47 proc. drożdżowych dań. Oczywiście sporządzonych z droższych surowców. A więc?

A więc zanikają bądźże do podnoszenia kwalifikacji, bo i po co one, skoro wyższa jakość posiłków i kultury obsługi często prowadzi do spadku zarobków prowizyjnych? Po co wreszcie kwalifikacje

jeśli — wykazały to badania w Warszawie, Łodzi i Katowicach — szefowie kuchni zakładów II kategorii zarabiają średnio pod 150 zł więcej niż ich koledzy z I kategorii?

Przykładów „gastronomicznych sprzeczności” jest zbyt wiele, aby je tu wszystkie wymienić. Czasem trudno się wprost połapać, co jest przyczyną a co skutkiem. Jakże naiwnie brzmią więc wszystkie apele pod adresem gastronomii aby raczyła dać na stół więcej tanich smacznych dań z owoców, jarzyn, surówek itp.? Przecież nikt nie będzie świadomie działał na rzecz obniżenia własnych zarobków.

Ministerstwo Handlu Wewnętrznego przeznaczyło na modernizacyjne wydatki „roku gastronomicznego” — 300 mln. zł. Z kwoty tej chyba niewiele już zostało, jako że rok ma się ku końcowi. Wyda się, że pieniądze te nie zostały zmarnowane. Użyte jednak przy równoczesnym przeoraniu przeciwności wewnątrz gastronomii, przyniosłyby niewątpliwie więcej efektów.

PIOTR CHOJNACKI

Motoryzacja bez dachu nad głową

Gdy króliki śpią w garażu

Samochodów i motocykli przybywa. Równolegle rosną kłopoty z brakiem części zamiennych, rośnie liczba problemów do rozgrzebania przez służbę ruchu, niepokoi coraz bardziej brak miejsc do garażowania i parkingów.

Jednym słowem motoryzacja, Radości i kłopoty. Duma i radość rozpięta szczęśliwego posiadacza pojazdu na kółkach i przysaga od momentu wszczęcia poszukiwań za byle kawałkiem komórki do garażowania. Przerzuca się dziesiątki ogłoszeń po to tylko, aby zdać sobie sprawę ze smutnej rzeczywistości, że za cudem znaleziony w dobrym punkcie miasta garaż trzeba zapłacić sumę równą wynajmowi umebłowanego pokoju.

Czym dysponujemy?

W całej Polsce mamy jakieś 30 tysięcy garaży, w których mogłoby znaleźć się mieszkanie około 80 tysięcy wozów. „Mogłoby”, bowiem nie wszystkie garaże używane są zgodnie ze swoim przeznaczeniem. Blisko 1/4 zajęta jest na magazyny handlowe, rupieciarnie, a nierzadko hodowlę kur i królików. Najwięcej takich „zamrożonych” pomieszczeń znajduje się w województwach wrocławskim, katowickim, gdańskim i poznańskim. Nie najlepiej jest również w Łodzi, która w dodatku zaczyna oszczędzać na kosztach budownictwa mieszkaniowego drogą rezygnacji z zaplanowanych garaży.

W tej sytuacji pomysłowość zmotoryzowanych jest nieograniczona. Toczac boje o kawałek miejsca dla wozu chwytają się wszelkich możliwości, nierzadko wchodząc w kolizję ze stróżami porządku i instytucją komitetów blokowych.

Co najbardziej przedsiębiorczy przypoślili nawet szturm na... śmietniki osiedlowe, przy stosowaniu je do garażowania motocykli i skuterów. Są i tacy, co próbują na ten cel zabudowywać nieużywane bramy wjazdowe wychodząc z założenia, że kalkuluje im się nawet zapłacić za to karę.

Jest więc realny popyt na garaże, chętnych nie trzeba szukać. Trzeba im natomiast wyjść na przeciw z konkretną pomocą nie dopuszczając tym samym do bezładnego zabudowywania podwórek szpetnymi budami.

Nie oplaca się?

Głód garaży daje się również dotkliwie we znaki samochodom przedsiębiorstw państwowych i uspołecznio-

PLONĄCA GRANICA

Niezwykle cenna i aktualna książka. Dla starszego pokolenia jest ona przypomnieniem, a dla średniego i młodego — przedstawieniem wydarzeń i intryg imperialistów niemieckich od zakończenia I wojny światowej do tragicznego września 1939 r.

Czy tylko intryg imperialistów niemieckich? Autorzy „PLONĄCEJ GRANICY”: Franciszek Bernas i Lucjan Meissner kreślą w niej sylwetkę osławionego premiera Wielkiej Brytanii — Lloyd George'a już przed podpisaniem traktatu pokojowego w Wersalu biorącego w obronę interesy pobitej Rzeszy. Ten wyrafinowany polityk chciał pozabawić młodą Polskę jej historycznych i etnograficznych ziem zachodnich, chętnie mu wytłumaczył o dobro interesów kapitalistów niemieckich. Dlatego polski Śląsk musiał 3 razy chwycić za brzoń, Wielkopolska zaś sami dali odprowadzić na jeźdźcom, a Pomorze broniły oddziały partyzanckie.

Książka Fr. Bernasia i L. Meissnera (LSW str. 323, cena 29 zł) jest właściwie przewodnikiem po tamtej Rzeszy, a przez podobieństwo — po dzisiejszej NRF. Po przednia praca wspomnianych autorów „Brunatni siewcy zbrodni” znalazła tyłu czytelników, że trzeba było wznowić wydanie (LSW). Omawiana praca niewątpliwie znajdzie się w rękach każdego z nas. (Jp)

Konsekwencje macoszego traktowania budownictwa garażowego mnożą się z każdym rokiem. Ich wymowną ilustracją są badania przeprowadzone w jednym z przedsiębiorstw transportowych. Oto średni koszt napraw i konserwacji wozów przechowywanych bezgarażowo kształtuje się o 50 proc. wyżej niż samochodów w pomieszczeniach krytych. Ich gotowość techniczna jest natomiast o 10 proc. niższa co waży niebagatelnie na szalach gospodarki.

Samochód jest sprzętem drożym, ale w umiejętnie oszczędnej eksploatacji służy długie lata. Brak garaży jest bezsprzecznie wielkim marnotrawstwem taboru. Jednorazowe tylko uruchomienie silnika na zimno daje w nim zmiany równego jego zużyciu podczas kilkugodzinnej normalnej pracy i to nawet przy zastosowaniu najlepszych olejów. W okresie od września do marca na zapalenie silnika wozu zimnego daje w nim zmiany równego jego zużyciu podczas kilkugodzinnej normalnej pracy i to nawet przy zastosowaniu najlepszych olejów. W okresie od września do marca na zapalenie silnika wozu zimnego daje w nim zmiany równego jego zużyciu podczas kilkugodzinnej normalnej pracy i to nawet przy zastosowaniu najlepszych olejów.

Darujmy sobie przeliczenia tych strat na złotówki; oscylują one w granicach wielu milionów złotych. I oczywiście będą rosły proporcjonalnie do rozwoju motoryzacji. Już obecnie mamy 110 tys. samochodów osobowych a za cztery lata będzie ich jeździć po naszych drogach dwa razy więcej. Ilość ciężarówek wzrośnie o przeszło połowę, nie mówiąc już o przewidywanym milionie motocykli. Rozwiązanie tego narastającego problemu społecznego jest więc uzasadnione ekonomicznie; od tego w ogromnym stopniu zależy prawidłowa praca całego taboru.

W. LASKOWSKA

nauka technika życie

Oni znaleźli naftę

CAF — fot. Grzęda

...znaleźli i niewątpliwie wykrzyknęli hurra! — nadali gdzie trzeba radosne meldunki i zabrali się do „korkowania” wywierconego otworu, bo cenny płyn spływał aż na pobliską drogę. Do 15 bm. miała być zmontowana sieć zbiorników, pomp, transportu itd. Wszyscy byli jednak tak ciekawi ile tej ropy jest, że zbiorniki stanęły o cały tydzień wcześniej. 10 listopada nastąpiło uroczyste oddanie do próbnej eksploatacji naftowego szybu nr 1 na Polskim Niżu. Już szósty dzień bez przerwy wypływa ropa z głębi ziemi, autocysternami przewożona jest na stację, stamtąd kolejka trafia do rafinerii w Glinniku Mariampolskim. Obok buduje się już sztywne nr 2, mówi się o sztywne nr 3, 4 i 5 itd., mówi się o potrzebie uroczystości na trasie szyb-stacja kolejowa. Jeśli tak mówią naftarze, znaczy — złóż nie jest efermerydą a Krosno Odrzańskie ma szansę stać się drugim naszym zagłębiem naftowym. Na zdjęciu: grupa robocza Zakładu Geologiczno-Wiertniczego „Północ” z Pili, której udało się dowiercić do ropy. Jak widać, ludzie są radośnie uśmiechnięci, pełni werwy i nadziei na powtórzenie krosnońskiego sukcesu. Może będzie to w rejonie Nowej Soli, gdzie również zapachniało naftą! A może w Sulęcinie! Zresztą, nie jest ważne gdzie! Oni będą wiercić wszędzie tam, gdzie im geolodzy wskażą. Ważne jest, żeby i jedni i drudzy mieli odrobinę szczęścia. (pch)

Nauka polska w 20-leciu

Polska Akademia Nauk przystępuje do opracowania 20-letniego planu rozwoju badań naukowych — części składowej perspektywnego planu rozwoju gospodarki i kultury narodowej. Ostatnio sekretarz naukowy PAN powołał 4 zespoły robocze, które zajmą się konkretnym opracowaniem założeń tego wielkiego zamierzenia, podejmowanego po raz pierwszy w naszym kraju.

Zespół I — pod przewodnictwem prof. dr. Ignacego Małeckiego, z-cy sekretarza naukowego PAN — opracuje tematykę rozwoju badań naukowych w okresie 20-lecia, koordynując jednocześnie całość prac nad przygotowaniem planu; zespół II — kierowany przez prof. Włodzimierza Michałową, wiceministra Szkolnictwa Wyższego — nakreśli plan rozwoju kadry naukowej; zespół III — pod kierunkiem prof. dr. Leonarda Sosnowskiego, dyr. Instytutu Fizyki PAN — przygotuje plan rozwoju bazy naukowo-badawczej; wreszcie zespół IV kierowany przez prof. dr. Kazimierza Secomskiego, zastępcę przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów — zajmie się ekonomicznymi i finansowymi problemami rozwoju naszej nauki.

Głównym zadaniem przy opracowywaniu planu jest ustalenie proporcji rozwojowych nauki, innymi słowy — wytypowanie tych dyscyplin, które — jak się przewiduje — będą się rozwijać szybciej niż inne. O gólną i stałą pogłębiającą się tendencją naszych czasów jest niesłychanie szybki rozwój wszelkiego rodzaju

prac i badań o charakterze naukowym. Rosną one niewątpliwie o wiele szybciej niż inne dziedziny społecznej i gospodarczej działalności człowieka. Wszędzie też dostrzec można coraz wyraźniej występującą zasadę zespołowego prowadzenia prac badawczych, przy jednoczesnym stałym zawężaniu specjalizacji naukowej.

Zagadnienie, któremu uczeni opracowujący plan perspektywny poświęcać muszą szczególną uwagę, są zmiany socjo-społeczne i gospodarcze zachodzące w naszym życiu. Niewątpliwie wywierają one istotny wpływ na rozwój nauki. Już dziś zaliczyć można do nich np. automatyzację i urbanizację, a także wzrost stopy życiowej i przedłużenie się życia ludzkiego. W okresie 20-lecia nasza kadra naukowa wzrośnie co najmniej 2-krotnie. Przewiduje się jednakże, iż w pewnych warunkach wzrost ten może być nawet 4-krotny.

Jeśli chodzi o zamierzenia organizacyjne przyszłych badań naukowych — to zakłada się, że PAN prowadzić będzie przede wszystkim badania podstawowe (teoretyczne). Z badań stosowanych (praktycznych) placówki PAN miałyby się zajmować tylko takimi, które związane będą z prowadzonymi przez nie badaniami podstawowymi. Prowadzenie badań stosowanych i wdrażanie ich w praktyce gospodarczej należałoby przede wszystkim do instytutów przemysłowych.

Zakończenie prac nad planem nastąpi w 1963 r. Pierwszym etapem dyskusji nad jego podstawowymi założeniami i kierunkami stanie się najbliższe Zgromadzenie Ogólne PAN, które zbiera się w Warszawie 9 grudnia br.

Na ostatnim Prezydium PAN jego członkowie rozważali wstępne tematy, które powinien uwzględnić plan perspektywny. Oczywiście jest to dopiero pierwszy projekt, w którym w wyniku dyskusji dokonywane będą jeszcze istotne zmiany.

I tak np. Wydział Nauk Biologicznych zaliczył do podstawowych problemów, które powinny znaleźć się w planie perspektywnym: badania w zakresie podstawowych zagadnień genetyki oraz nad wyższymi czynnościami nerwowymi i mechanizmem działania promieniowania na żywą substancję. Jeden z tematów tego wydziału dotyczy ultrastruktury żywej substancji oraz stosunku kwasów nukleinowych do syntezy białka.

Kiedy zbudujemy elektrownię atomową?

28 ubm. odbyło się w Warszawie wspólne posiedzenie Państwowej Rady i Komisji PAN do Spraw Pokojowego Wykorzystania Energii Jądrowej. Przewodniczący Komisji Ekonomicznej min. Mieczysław Lesz sugerował na tym posiedzeniu, iż biorąc pod uwagę nasze możliwości i potrzeby — drogi rozwojowe wykorzystania energii jądrowej dla celów energetycznych powinny kształtować się w Polsce jak następuje:

▲ należy rozpatrzyć potrzebę budowy w latach 1965—70 doświadczalnej elektrowni jądrowej o mocy 50 MW;

▲ w oparciu o naukowo-techniczne i praktyczne doświadczenia uzyskane na tym obiekcie — w kolejnej pięcioletce (1970—75) wybudować dalsze elektrownie atomowe o charakterze przemysłowym łącznej mocy ok. 700 MW.

W późniejszych latach przystąpiłibyśmy do „seryjnej” budowy w kraju elektrowni jądrowych. (pch)

Wydział Nauk Matematyczno-Fizycznych

Wypowiedzi w tym wydziale jak problemy kluczowe m. in.:
▲ w matematyce: teorie maszyn matematycznych, opracowanie metod obliczeniowych dostosowanych do tych maszyn oraz zastosowanie statystyki do zagadnień życia gospodarczego;

▲ w fizyce: badania w zakresie półprzewodników, ferromagnetyzmu, nadprzewodnictwa oraz promieniowania elektro-magnetycznego (generacja fal ultrakrótkich);

▲ w chemii: badania mechanizmu i kinetyki reakcji chemicznych związanych z przerobką najważniejszych surowców nieorganicznych i organicznych oraz z syntezą polimerów. Należy tu również rozwój metod badania zmierzających w kierunku automatycznego sterowania procesami technologicznymi;

▲ w geografii: zaliczono do problemów kluczowych badanie racjonalnego rozmieszczenia sił wytwórczych oraz wykorzystania środowiska geograficznego;
▲ w geologii — badania nad Nizem Polskim jako podstawą rozwoju naszej bazy surowcowej, badania nad bilansem wód podziemnych, nad genezą złóż użytecznych kopalin, wreszcie badania budowy geologicznej dolin rzecznych w związku z projektami zagospodarowania głównych rzek Polski.

Wydział Nauk Technicznych uważa za problemy kluczowe badania związane z rozwojem bazy energetycznej i doskonaleniem metod przetwarzania energii, a w szczególności z uwzględnieniem nowych jej źródeł. Innym zasadniczym problemem są badania w zakresie inżynierii chemicznej oraz budowy urządzeń i aparatury dla przemysłu chemicznego. Dalsze problemy kluczowe — to prace związane z uzyskiwaniem i intensyfikacją nowych tworzyw do budowy maszyn i elektrotechniki, poszukiwaniem nowych metod obróbki plastycznej materiałów, badania związane z rozwojem mechaniki precyzyjnej i automatyzacji, a także z postępem technicznym i „ekonomizacją” budownictwa.

Oczywiście opracowany plan perspektywny, który ma być gotów w 1963 r., będzie jak najbardziej elastyczny, aby w przyszłości mógł uwzględnić także i te kierunki, których znaczenia nie można w chwili obecnej przewidzieć. (PAP)

Nareszcie i u nas!

Związek Zawodowy Metalowców przy współudziale Min. Przemysłu Ciężkiego organizuje ośrodek badań fizjologii pracy w przemysle maszynowym. Opracowany wstępnie plan pracy ośrodka przewiduje, iż lekarze i psycholodzy zajmą się m. in. badaniem czynników wpływających na wydajność pracy i zmęczenie, na przyczyny powstawania braków i wypadków przy pracy.

Wyniki tych badań będą brane pod uwagę przy dalszym procesie doskonalenia organizacji produkcji w zakładach MPC i przystosowaniu urządzeń stanowiska roboczego do wymagań organizmu ludzkiego. (pch)

Przemówienie St. Furgala na Plenum KW PZPR

(Dokończenie ze str. 2)

niez uwzględnić dostawę pasz treściwych, w których strukturze winna zmniejszać się ilość sruły i innych prostych pasz zbożowych i odwrotnie zwiększać się powinna ilość mieszanek.

O ile weźmiemy pod uwagę zadania w dziedzinie wzrostu przemysłowych mieszanek pasz treściwych oraz to, że aktualnie rozprowadzamy około 100 tys. ton mieszanek rocznie — to należy przyjąć, że w roku 1965 będzie można dostarczyć i myśleć, że przy dużym wysiłku — 180 tys. ton mieszanek — co w przeliczeniu dałoby 30,6 tys. ton białka.

Zakładając, że w dalszym ciągu utrzymany zostanie przy działy makuchów w wysokości 20 tys. ton dałoby to również 5,4 tys. ton białka.

Dalej. Gdyby przyjąć, że wołowództwo nasze otrzyma 72 tys. ton otrąb, tak jak na poziomie przydziału br. uzyskalibyśmy w przeliczeniu 8,1 tys. ton białka.

Biorąc także pod uwagę taką sprawę, że ilość sruły zbożowej winna ulec zmniejszeniu z 97,7 tys. ton do 28 tys. ton otrzymaliśmy 2,3 tys. ton białka.

Z przytoczonych danych wynika, że nawet przy założeniu zwiększonego zbioru 4 zbóż z ha o jeden kwintal, oraz zapotrzebowaniu rolników w pasze treściwe w wysokości 300 tys. ton zabraknie nam jeszcze do pełnego pokrycia potrzeb 31,5 tys. ton białka co równa się 381 tys. ton zboża lub 185 tys. ton pasz treściwych. Czy takie założenie jest do przyjęcia?

Trzeba wykorzystać wszystkie rezerwy

Najbardziej prostą drogą wyrównania tego niedoboru byłoby zwiększenie przydziałów pasz treściwych. Na taki jednak luksus, zresztą nieuzasadniony ekonomicznie nas nie stać z następujących przyczyn:
1 z uwagi na to, że w roku 1965 mamy skupić 464 ton zboża bilans zboża towarowego przy uwzględnieniu przeznaczenia 300 tys. ton pasz przedstawiałyby się następująco:

WPŁYW ZE SKUPU 464 TYS. TON	
Rozchód na pasze zboża towarowego:	
— 28 tys. ton sruły — 28 tys. ton	
— mies. pasz treściwych po odliczeniu 20% na skł. — 144 tys. ton	
— 180 tys. t — mniej 20% — 144 tys. ton	
— otręby pszenne — 72 tys. ton	
Razem: — 244 tys. ton	
Rozchód na konsumpcję dla ludności województwa i m. Poznania przy założeniu 8% wzrostu w roku 1965 w stosunku do 1960/61 — 206 tys. ton. Razem rozchód wynosi 444 tys. ton.	

Z dotychczasowych skromnych obliczeń wynika, że w roku 1965 uzyskalibyśmy niewielką — nadwyżkę zboża towarowego w wys. — 20 tys. ton, a niezależnie od tego zabrakłoby nam 31,5 tys. ton białka co w ogólnym bilansie oznacza niedobór w wysokości prawie 8 proc. w stosunku do ogólnego zapotrzebowania.

Tak się ma sprawa ogólnie rzecz biorąc z naszym bilansem zbożowo-paszowym.

2 Gdyby nawet założyć że ten niedobór w białku winien ulec zmniejszeniu o 2—3 proc. na skutek nieuwzględnienia w tym całym rachunku pasz niebilansowych, to mimo wszystko niedobór taki istnieje.

Stąd też taki duży nacisk kładziemy na wykorzystanie wszystkich rezerw, na wyprodukowanie jak największych ilości jednostek pokarmowych i białkowych z ha, na konieczność niezbędnych zmian w strukturze zasiewów, na zwiększenie pasz w każdym gospodarstwie, na potrzebie jak najbardziej racjonalnego żywienia i oszczędności zbóż itp.

Planowo zwiększać areał lucerny

Dokonywanie dalszych niezbędnych zmian w strukturze zasiewów, które umożliwiłyby nam otrzymać dodatkowo 20 tys. ton białka — jest sprawą ze wszech miar pożyteczną i konieczną.

Czy jest to możliwe? Z całą pewnością można powiedzieć, że tak.

Wydaje się, że główny nacisk trzeba położyć na zwiększenie areału lucerny przy utrzymaniu planowego areału kukurydzy. Należy także zwrócić uwagę na powiększenie pól płonów ozimych. Jeśli się nam udało zwiększyć uprawę poplonów ozimych o ok. 80 tys. ha, uzyskalibyśmy 10 tys. ton białka.

Przez zwiększenie uprawy lucerny o ok. 20 tys. ha kosztem innych pastewnych mniej białkowych — można uzyskać ok. 7—8 tys. ton białka.

Trzeba się także zastanowić nad tym, czy dalsze utrzymywanie niskowydajnych pastewników jest nadal celowym — czy nie należy część z nich przeznaczyć na uprawę wysokowydajnych upraw roślin polowych.

Rezerwy są wielkie i nie można ich pomijać, jeżeli chcemy, aby wyniki produkcyjne, społeczne i gospodarcze naszej wielkopolskiej wsi były coraz lepsze.

Stąd też w naszej codziennej pracy partyjnej na wsi dostrzegając musimy ścisły związek, jaki istnieje pomiędzy realizacją zadań gospodarczych, a zadaniem budownictwa socjali stycznego.

Bez podniesienia produkcji towarowej rolnictwa, nie mogliśmy zrealizować w pełni podstawowego zadania, jakie partia stawia przed sobą tj. stałego i systematycznego podnoszenia stopy życiowej mas pracujących.

Bez podniesienia produkcji towarowej rolnictwa nie mogli byśmy również zrealizować podstawowego zadania wynikającego z sojuszu rolniczo-chłopskiego, mianowicie podniesienia dobrobytu wsi.

Realizacja zadań w zakresie wzrostu produkcji rolnej wymaga wreszcie rozwijania nowych form zespolowej działalności produkcyjnej wsi — co w praktyce oznacza także podniesienie świadomości społeczno-politycznej wsi, tego decydującego o tempie przemian specjalistycznych na wsi czynnika.

Wyniki produkcyjne poznańskiego rolnictwa są dobre — szczególnie w bieżącym roku.

Nie spodziewaliśmy się takich wyników. Będą one jeszcze większe, jeżeli naszym zamierzeniem towarzyszyć będzie wzmożona praca organizacyjna na wsi, jeżeli podjęmy na wies z wiedzą fachową, jeżeli w rolnictwo wkładacie będziemy więcej serca, zapamiętamy i żarliwości partyjnej.

Chcemy skupić uwagę na całej wsi

Przedłożyliśmy do zatwierdzenia Plenum projekt programu działania na okres jesienno-zimowy. Chcemy skupić uwagę na całej wsi, wszystkich terenowych organizacjach partyjnych, rad narodowych, kolekt rolniczych, wszystkich organizacjach i instytucjach związanych pośrednio i bezpośrednio z rolnictwem, nad sprawami dotyczącymi wzrostu produkcji zbóż i pasz.

Planujemy odbyć szereg narad z aktywnym PGR, spółdzielni produkcyjnych, kolekt rolniczych, z kierownictwem instytutów rolniczych, przodkami rolnikami naszej wsi.

Uważamy, że duża pomoc w naszych przedsięwzięciach może nam okazać aktyw chłopski. Mamy w Wielkopolsce setki tysięcy produkujących rolników, chłopów indywidualnych. Trzeba ich odpowiednio wykorzystać.

Ich doświadczenia, ich przykład jak trzeba gospodarzyć by osiągnąć dobre wyniki w gospodarstwie mogą najlepiej przekonywać i zachęcać odstających do pójścia w ich ślady.

Trzeba nam śmiało także upowszechniać doświadczenia przodujących gospodarstw chłopskich, spółdzielczych i państwowych, instytutów naukowych, ambitne zadania, które sobie nakreśliłymi wykonamy w pełni, jeżeli uruchomimy wszystkie dźwignie partyjnego oddziaływania na wies, jeżeli zjednamy dla tych zadań naszą wielkopolską wies.

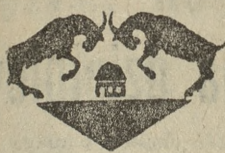
Zawód: inżynier — plastik

Powszechnie przyjęto już zasadę, że obrabialka, samochód, radio-odbiornik czy telefon — obok jak najlepszych walorów technicznych i użytkowych, powinny mieć także estetyczny, nowoczesny kształt. Projektowanie form w przemyśle — do niedawna nowe zagadnienie — nabiera dziś w świecie coraz większego znaczenia, staje się niezbędnym elementem dobrze zorganizowanej produkcji. Również u nas problem ten znajduje się w centrum zainteresowania kompetentnych czynników — Rady Wzornictwa Przemysłowego, podległego jej Instytutu Wzornictwa oraz ministerstw przemysłowych.

W sześciu zjednoczeniach przemysłu ciężkiego — wyrobów metalowych, przemysłu obrabialkowego i narzędzi, przemysłu elektrycznego i teletechnicznego, przemysłu motoryzacyjnego, wyrobów precyzyjnych oraz przemysłu kabli i sprzętu elektrotechnicznego — rozpoczęła wkrótce prace konsultacji do spraw projektowania form przemysłowych. Zadaniem ich będzie m. in. organizowanie współpracy projektantów z przemysłem oraz nadzorowanie, aby projekty były wykonywane i zatwierdzane przez odpowiednio wykwalifikowanych fachowców.

Projektowanie form przemysłowych wymaga specjalnego przygotowania. Projektanci bowiem powinni poza umiejętnościami artystycznymi posiadać znajomość założeń konstrukcyjnych i technicznych. Tego rodzaju fachowców dla przemysłu ciężkiego kształcą obecnie akademie sztuk pięknych w Warszawie i Krakowie. OSTATNIO PROJEKTOWANE JEST UTWORZENIE PRZY WARSZAWSKIEJ ASP STUDIUM PLASTYCZNEGO DLA INŻYNIERÓW, PRACUJĄCYCH W ZAKŁADACH PRZEMYSŁOWYCH.

Instytut Wzornictwa Przemysłowego przygotował już wykaz ponad 500 specjalistów z zakresu projektowania form dla przemysłu ciężkiego, chemicznego, a także ceramicznego, szklarskiego, meblarskiego, włókienniczego itp. Zakłady przemysłowe, które chciałyby nawiązać współpracę z projektantami, zwłaszcza obecnie, w okresie przed II Krajowymi Targami Wzornictwa Przemysłowego (marzec 1962), mają więc ułatwione zadanie. Mogą także korzystać z usług wyższych uczelni plastycznych, które obok kształcenia specjalistów — projektantów prowadzą także działalność usługową w tym zakresie w swoich zakładach artystyczno-badawczych. (PAP)

Nie trać szansy - graj w „Koziołki”!!!

K8920

Pracownicy poszukiwani

Zakłady Młynarskie w Poznaniu, ul. Fabryczna 22/23 — zatrudnia zaraz pracownika umysłowego ze znajomością spraw inwestycyjnych. Wymagane wykształcenie techniczne średnie lub wyższe ze specjalizacją energetyczną, względnie mechaniczną lub budowlaną. Podania wraz z życiorysem i odpowiednimi świadectwami należy składać osobiście w Sekcji Kadr. K8815

Inspektora gospodarki transportowej — wymagane średnie wykształcenie techniczne plus praktyka w transporcie, kontrolera technicznego d/s transportu z średnim wykształceniem technicznym i praktyka w transporcie, kosztorysantów i techników normowania — średnie wykształcenie techniczne oraz praktyka w budownictwie — przyjmie natychmiast Poznańskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Lądowego i Wodno Inżynierskiego w Poznaniu — St. Rynek 77 — wejście z ul. Franciszkańskiej, pok. nr 202. K8819

Państwowy Szpital dla Nerwowo i Psychicznie Chorych w Międzyrzeczu - Obrzyca, woj. zielonogórskie — ogłasza konkurs na stanowisko kierownika brygady remontowo-budowlanej. Wymagane kwalifikacje: wyższe wykształcenie techniczne i dwa lata praktyki w budownictwie lub średnie wykształcenie techniczne i pięć lat praktyki. Wynagrodzenie zasadnicze od 2.700 do 3.100 zł plus premia. Całodziennie wyżywienie 6,65 zł (wysokokaloryczne). Mieszkanie rodzinne zapewnione po okresie próbnym. Stanowisko do objęcia zaraz. Osobiste zgłoszenia w Dyrekcji Szpitala konieczne. K8825

Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Produkcji Pomocniczej w Poznaniu zatrudni możliwe natychmiast kierownika stolarni budowlanej. Zgłoszenie w zarządzie przedsiębiorstwa przy ulicy Wybickiego 13/14. Bliższe szczegóły i warunki pracy do omówienia w przedsiębiorstwie. K8842

Miastoprojekt — Poznań, ul. Marchlewskiego nr 128 przyjmie pracowników na stanowiska asystentów projektanta i kreślarzy. Wymagane kwalifikacje zawodowe określa zarządzenie nr 25 Prezesa Komitetu Urbanistyki i Architektury z dnia 24 września 1957 r. Zgłoszenia przyjmuje Sekcja Personalna (pokój nr 503). K8855

Zakłady Gazownictwa Okręgu Poznańskiego zatrudnia zaraz 20 instalatorów na urządzenia gazowe, 10 pomocników, 2 ślusarzy maszynowych, 2 ślusarzy aparatury precyzyjnej, 5 robotników do przetoku oraz 1 starszego konstruktora z praktyką — inżynier względnie technik znający zakres konstrukcji urządzeń gazowych. Płaca wg obowiązującego taryfikatora — zgłoszenia przyjmuje Dział Kadr, Grobla 15, pokój 210. K8857

Technika budowlanego na usługi, narzędziowca do zakładu przetwórstwa tworzyw sztucznych, zabawkarkę do punktu naprawy lalek oraz konwojenta do transportu samochodowego zatrudni Spółdzielnia Inwalidów „Jedność” w Poznaniu. Zgłoszenia codziennie w biurze Spółdzielni, Poznań, ul. Sam. Engla 9, w godzinach od 9—11. K8889

Absolwentów W.S.E. lub Technikum Ekonomicznego jako stażystów do pracy w księgowości, planowania itp. — zatrudni zaraz, wzgl. od 1. I. 1962 r. Spółdzielnia Pracy Chemiczno-Drogistowska — Poznań 10, ul. Główna 14, tel. 26-36 i 27-64. K8876

1. Inspektora technicznego — wymagane wyższe wykształcenie techniczne i uprawniające budowlane;
2. zaopatrzeniowca — wymagane wykształcenie średnie lub wyższe z praktyką w budownictwie;
3. magazyniera ze znajomością branży elektrotechnicznej — przyjmie zaraz przedsiębiorstwo państwowe.

Warunki pracy i płacy wg układu zbiorowego pracy w budownictwie. Oferty prosimy składać w Biurze Ogłoszeń, ulica Świerczewskiego nr 3 dla K8908.

Muzeum Narodowe w Poznaniu

ZAKUPI

KAMERĘ MIKROSKOPOWĄ „Standard”

9x12 nowego typu, do mikroskopu „Lumipan”.

Oferty z podaniem ceny i typu kamery przesłać pod adresem: Muzeum Narodowe w Poznaniu, Aleje Marcinkowskiego nr 9. K8937

Poszukujemy roznosiela do mleka butelkowego. Zgłoszenia przyjmuje sklep P. S. S. nr 29, ul. Kwiatowa 4. K8919

GS „Samopomoc Chłopska” w Swarzędzu przyjmie zaraz czeladników i uczniów piekarskich oraz malarza. Zgłoszenia kierować należy do biura Zarządu GS w Swarzędzu, ul. Wrzesińska nr 31a. K8892

GS „Samopomoc Chłopska” w Swarzędzu przyjmie z dniem 1. I. 1962 r. sekretarkę. Od kandydatki wymagane jest średnie wykształcenie oraz znajomość pisanja na maszynie. K8893

Inżynierów wzgl. techników elektryków na stanowiska projektantów przyjmie zaraz Poznańskie Przedsiębiorstwo Elektryfikacji Rolnictwa w Poznaniu, ul. Wawrzynia 1/7. Zgłoszenia osobiste inżynierów wzgl. techników przyjmuje Dział Dokumentacji Technicznej, Poznań, ul. 27 Grudnia 3 (w podwórzu). K8910

Kierowców z I i II kat. na samochód osobowy i ciężarowy przyjmą zaraz względnie od 1 stycznia 1962 r. Poznańskie Zakłady Remontowo-Montażowe Przemysłu Papierniczego w Poznaniu. Zgłoszenia osobiste lub pisemne należy kierować do Działu Kadr w Poznaniu, ul. Chudoby 24, pokój 16a, III piętro. K8912

Praca

Stała pomoc domowa potrzebna. Poznań, Wielka 17 m. 14, po godz. 15. 44361g

Pomocnik ogrodnika potrzebny. Ogrodnictwo Celler, Zabikowo, k. Poznania, Traugutta 3. 44447g

Przyjmie dozorcę z mieszkaniem. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 44248g.

Schody myje. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 44249g.

Uczeń stolarski potrzebny. Buk, ul. Szkolna 2. 44257g

Korektor (fachowiec) e-meryt przyjmie pracę w języku polskim i niemieckim w domu. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 44268g.

Praczkę czystą, sumienną przyjmie. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 44290g.

Przyjmie szycie spodni męskich. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 44325g.

Przyjmie stróżostwo, warunek mieszkanie. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 44339g.

Nauka

Tańców szybko ucze. Poznań, Mickiewicza 27 m. 7. 44353g

Profesor matematyki udzieli lekcji przed i po południu, Szamarzewskie go 16 m. 6. 44280g

Angielskiego, niemieckiego, francuskiego lekcji udzieli. Szamarzewskie go 16 m. 6. 44281g

Kupno

Silnik elektryczny trójfazowy 1,7 kW 930 obr. oraz silnik do 1 kW z płynną regulacją obrotów spiesznie kupię. Warsztat mechaniczny, Poznań, Polna 6. 44572g

Gater do cięcia drzewa kupię. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 44304g.

Kupię okazjnie pianino i nowoczesne meble. Grunwaldzka, Katowice, Moniuszki 12. K8934

Sprzedaż

Sprzedaż - kupno samochodów i motocykli solidnie załatwia w każdym dniu tygodnia Koncesjonowane Pośrednictwo Poznań, Nad Wierzbakiem 5, tel. 459-07. 442645g

Wózek dziecięcy, głęboki, nowoczesny, sprzedam. Nowak, Długosza 19 m. 5. 44293g

Kawiarnię w Mielnie z kompletnym wyposażeniem i maszyną do wyrobu lodów odstąpię. Oferty Biuro Ogłoszeń, Katowice pod „2705”. K8935

Wóz gospodarczy i platformę na dwudziestkach sprzedam. Poznań-Antoniak, ul. Baltycka 4. 44047g

Bagażówkę „Framo” po remoncie motor 4-a BMW sprzedam. Michałowski, Łódź, Dygasińskiego 6 m. 9 telefon 471-24, wieczorem. 442841g

Przyczepkę dwukółową do samochodu osobowego sprzedam. Oferty: Andrzej Kus, Milicz, Wojska Polskiego 17. 25376p

Biuro Techniczne „Auto-informator” inż. Z. Koczurowski, Poznań, ulica Obornicka 17, tel. 423-87. Porady, informacje, oceny techniczne i wyceny przy kupnie, sprzedaży pojazdów mechanicznych. 44275g

Maszynę do szycia, okragłą, czółenka „Singer”, wzmacniacz 60 Wolt, futro damskie tanię sprzedam. Wielka 9 m. 4, prawy dzwonek. 44276g

Skuter „Osa” po 8.000 km okazjnie sprzedam. Adres wskazuje Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 44288g.

Pierzynę nową oraz buty oficerskie nr 43 sprzedam. Telefon 831-52. 44301g

Biuro Zbytu Sprzętu Pomiarowego - Kontrolin.

w Poznaniu, ulica Wielka nr 21

unieważnia

zagubiony Dowód Rejestracyjny na samochód osobowy marki „Warszawa” nr rejestracyjny PM 58-28. K8836

Inkubator „Bismarck” nowoczesny, gwarantowany na 3.600 jaj sprzedam. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 44282g.

Sprzedam maszynę do szycia Singer, 1.600, — zł. Ratajczaka 32 m. 34. 44295g

Jednoosowy traktor z pługiem, gładziarką, psą (alzakci wilk), samochód Octavia sprzedam. Informacja: Grzybowski, Przełom, II-gi przystanek autobusowy. 44297g

Sprzedam pianino marki „Bechstein”. Poltowicz, Gniezno, ul. Warszawska 5 m. 1, tel. 14-85. 44302g

Sprzedam wózek głęboki, nowy. Pl. Młodej Gwardii 9 m. 16. 44310g

Maszynę do pisania Continental sprzedam. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 44322g.

Rentgen, diagnostyczny „Philips” 30.000 zł, krótko-falówka, kwarcówka sprzedam lub oczekuję innych propozycji. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 44326g.

Jadanię dębowa, pierzynę dużą, okazjnie sprzedam. Poznań, Lubeckiego 7 m. 5. 44336g

Zamienię samochód Fiat 500 z silnikiem DKW na „Mikrusa” ewentualnie nie na chodzie. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 44350g.

Samochód marki „Skoda” 1100 na chodzie sprzedam. Ogłads: „Parking”, Aleje Marcinkowskiego. 44354g

Telewizor „Turkus” i pianino korzystnie sprzedam. Zgoda 14 m. 14. 44362g

Lokale

Leszno! Kupię pokój z kuchnią, wyłączone lub wezmę w dzierżawę. Zapłać z góry. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 44285g.

Duży pokój z balkonem, kuchnią — zamienię na mniejszy lub pokój samodzielny. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 44300g.

Zamienię 2 pokoje z kuchnią, gabinetem, praktyką lekarską w okolicy Jarocina na 2 pokoje z kuchnią w Poznaniu. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 44306g.

Małżeństwo poszukuje pokoju (płatne 2-3 lata z góry). Warunki do uzgodnienia. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 44309g.

Przyjmę pana na wspólny pokój. Nowowiejskiego 25 m. 21. 44317g

Studentka poszukuje pokoju. Najchętniej w śródmieściu. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 44318g.

Kawaler poszukuje pokoju na okres zimowy. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 44319g.

Kupię duży pokój wyłączony z przynależnościami. Peryferia niewyłączone. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 44340g.

UWAGA!

ODBIORCY STALI I ŻELAZA!

UWAGA!

„CENTROSTAL”

REJONOWY ODDZIAŁ W POZNANIU

organizuje

od 2 stycznia 1962 roku

DOWÓZ TOWARÓW DO MAGAZYNÓW

wszystkich swoich odbiorców w Poznaniu i w terenie.

Likwidujemy tak zwane odbiory własne. Każdy odbiorca otrzyma towar w dom. Dysponujemy brygadą wyładowniczą dla tych z m. Poznania, którzy nie mogą dokonać sami wyładunku.

Już dzisiaj obsługujemy znaczną ilość odbiorców z miasta Poznania, a zwiększona ilość taboru gwarantuje pełną i terminową realizację dostaw.

Prosimy jednak odbiorców o skrócenie czasu wyładunku. Każda minuta zbędnego postoju to strata gospodarcza dla wszystkich odbiorców.

Od czasu wyładunku bowiem jest uzależniona racjonalna eksploatacja taboru, który jest ilościowo dostosowany do naszych potrzeb.

Nie zabierajcie więc sobie i innym czasu, bo to opóźnia dostawę dla Was i dla innych. Korzystając z naszej dostawy unikniecie niewykorzystania często nośności Waszego samochodu, oraz pustych przebiegów i przestojów.

Prosimy naszych odbiorców o skontaktowanie się z nami osobiście, pisemnie lub telefonicznie — nr 537-26 — w sprawie dostawy towarów.

CHCESZ UNIKNĄĆ KŁOPOTÓW ZE ZWÓZKĄ NIERAZ MAŁEJ ILOŚCI ZAKUPIONEJ STALI, PISZ LUB TELEFONUJ JESZCZE DZIŚ DO

„CENTROSTAL”

Poznań, ulica Gwardii Ludowej 3

Telefon 537-26

K8805

Przetargi — Komunikaty

Wojewódzka Hurtownia Wyrobów Przemysłu Chemicznego, Poznań, Stary Rynek 87/88, zaprasza do składania ofert na wykonanie robót meblarskich dla tut. Działu Handlowego. Dokumentacja do wglądu na miejscu. Do składania ofert zapraszamy jednostki gospod. społecznej w terminie do dnia 23. XI. 1961 r. K8938

Zarząd Zieleni Miejskiej w Poznaniu, ulica Mielżyńskiego 23, ogłasza przetarg nieograniczony na wykonanie pergoli z rur stalowych o Ø 50 mm z materiału wykonawcy na następujących zieleniach:

1. przy Rynku Wschodnim — 1 szt.
2. przy ulicy Filipińskiej — 1 szt.

Rysunki w. w. pergoli można odebrać w Wydziale Konserwacji ZDM, w pokoju nr 6. Termin wykonania wraz z ustawieniem na w. w. zieleniach — do dnia 20. XII. 1961 r. Oferty mogą składać przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielcze i prywatne. Termin składania ofert 7 dni od daty ukazania się ogłoszenia. Zastrzega się wybór oferenta oraz unieważnienie przetargu bez podania powodu. K8932

Nieruchomości

Sprzedam tanio działki. Właściciel: Płakow-Osiedle, Makowa 1, róg Umoltowskiej. K8828

Kupimy dwa domki wolne od 150.000 — 250.000 zł w Poznaniu — okolicy. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 44271g.

Dom i 2 ha ziemi lub bez przy szosie w okolicy Poznania sprzedam. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 44279g.

Działkę półhektarową, za drzewoną — Suchylas w pobliżu przystanku — sprzedam. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 44298g.

Ogrodnictwo w Poznaniu 1,3 ha, zelektryfikowane (szklarnie, zabudowania, wodociąg) oddam spiesznie korzystnie w dzierżawę. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 44324g.

Sprzedam parcelę zatwierdzoną planem domu jednorodzinnego na Jezycach oraz materiałem budowlanym. Właściciel: tel. 450-77. 44303g

Okazjnie sprzedam działkę 1150 m², dobrze położoną w Poznaniu. Adres wskazuje Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 44305g.

Domki w Poznaniu, Luboniu, Przełomie, Puszczykowie, Puszczykowie, ku pilnie poszukuje Pośrednictwo Nieruchomości — Poznań, Kraszewskiego 9a. 44330g

Zguby

Zgubiono legitymację służbową wydaną przez Prezydium Rady Narodowej miasta Poznania Inz. spektorał Oświaty na nazwisko Joanna Maciejewska. 44323g

Różne

Suknie ślubne (krótkie, długie), nakrycia do chrztu poleca Wypożyczalnia Chelmońskiego 10. 44005g

Ramy do firan, ceraty wykładzinę podłogową, li stwy do obrazów i tapet, wycieraczki — poleca Wawrzyniak, Poznań, Szewska 21. 44294g

Lisie skórki ofiolcowe. Poznań, Gajowa 10 m. 6 — Leśniczka. 44307g

Czyszczenie wszelkiego rodzaju pierza na poczekaniu. Poznań, ul. Makińskiego 34. 44342g

Buty zamszowe, skórzane, torki, teatralne, płaszcze, farbujemy, odświeżamy. 27 Grudnia 5. 44358g

Matrymonialne

Panna lat 24, ładna, niezależna, pozna pana do lat 30, w celu matrymonialnym. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 44282p.

Pani pracująca, niezależna, domatorka, z mieszkaniem, zapozna pana kulturalnego do lat 62. Cel matrymonialny. Oferty Biuro Ogłoszeń, Świerczewskiego 3 dla 44385g.

Dnia 14 listopada 1961 r. zmarł po krótkich, lecz ciężkich cierpieniach, opatrzony Sakramentami św., mój drogi mąż, nasz ukochany ojciec, brat i syn, przeżywszy lat 47, sp.

Tadeusz Link

Pogrzeb odbędzie się w piątek, 17 bm., o godzinie 14 z kaplicy cmentarnej na Główniej.

ZONA Z DZIEĆMI I RODZINA

44558g

Dnia 14 listopada 1961 r. zmarł, przeżywszy lat 47, nasz długoletni pracownik, serdeczny kolega

Tadeusz Link

kierownik Delegatury Rewizyjnej Zjednoczenia Przemysłu Cukrowniczego.

Pogrzeb odbędzie się w piątek, 17 bm., o godzinie 14 z kaplicy cmentarnej na Główniej.

P. O. P. Rada Miejsca Dyrekcja ZJEDNOCZENIA PRZEM. CUKROWNICZEGO DYREKCJI OKRĘGU W POZNANIU

44559g

Dnia 14 listopada 1961 r. zmarł po krótkich cierpieniach, w 12 wiośnie życia, nasz najukochańszy synek i braciśzek, sp.

Zbyszek Gniot

Pogrzeb odbędzie się w piątek, dnia 17 listopada 1961 r., o godzinie 14,30 z kaplicy cmentarnej parafii Św. Jana Vianney na Solacu.

W ciężkim smutku pogrążeni

RODZICE I RODZENSTWO

Poznań, Śląska 16.

44580g

